

Sygn. akt VIII GC 227/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Jacek Wojtycki

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kafara

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2021 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

sprawy z powództwa : (...) S.A. w W.

przeciwko J. G. o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 105 463,25 zł (sto pięć tysięcy czterysta sześćdziesiąt trzy złote 25/100 groszy) z odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot: - 12 164,10 zł od dnia 03.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 13 588,54 zł od dnia 03.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 11 978,34 zł od dnia 03.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 10 691,86 zł od dnia 04.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 7 808,41 zł od dnia 04.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 5 000,69 zł od dnia 04.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 6 187,90 zł od dnia 11.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 8 723,01 zł od dnia 11.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 7 379,09 zł od dnia 11.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 10 076,63 zł od dnia 11.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 4 888,82 zł od dnia 11.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 112,69 zł od dnia 15.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 3 433,61 zł od dnia 19.09.2020 r. do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot: - 307,78 zł od dnia 03.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 307,78 zł od dnia 03.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 307,78 zł od dnia 03.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 307,78 zł od dnia 04.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 307,78 zł od dnia 04.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 307,78 zł od dnia 04.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 307,78 zł od dnia 11.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 307,78 zł od dnia 11.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 307,78 zł od dnia 11.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 307,78 zł od dnia 11.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 175,88 zł od dnia 11.09.2020 r. do dnia zapłaty, - 175,88 zł od dnia 19.09.2020 r. do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 10 691 zł (dziesięć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych) z należnymi odsetkami tytułem zwrotu kosztów procesu .

Sygn. akt VIII GC 227/21

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko pozwanemu – J. G. o zapłatę kwoty 105.463,25 zł wraz z :

a. ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od:

- kwoty 12.164,10 zł. od dnia 03.09.2020r. do dnia zapłaty,

- kwoty 13.588,54 zł. od dnia 03.09.2020r. do dnia zapłaty,

- kwoty 11.978,34 zł. od dnia 03.09.2020r. do dnia zapłaty,

- kwoty 10.691,86 zł. od dnia 04.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 7.808,41 zł. od dnia 04.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 5.000,69 zł. od dnia 04.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 6.187,90 zł. od dnia 11.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 8.723,01 zł. od dnia 11.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 7.379,09 zł. od dnia 11.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 10.076,63 zł. od dnia 11.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 4.888,82 zł. od dnia 11.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 112,69 zł. od dnia 15.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 3.433,61 zł. od dnia 19.09.2020r. do dnia zapłaty,

b. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- kwoty 307,78 zł. od dnia 03.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 307,78 zł. od dnia 03.09.2020r.. do dnia zapłaty,
- kwoty 307,78 zł. od dnia 03.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 307,78 zł. od dnia 04.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 307,78 zł. od dnia 04.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 307,78 zł. od dnia 11.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 307,78 zł. od dnia 11.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 307,78 zł. od dnia 11.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 307,78 zł. od dnia 11.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 175,88 zł. od dnia 11.09.2020r. do dnia zapłaty,
- kwoty 175,88 zł. od dnia 19.09.2020r. do dnia zapłaty.

Ponadto powód domagał się także zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 20.10.2010r. strony zawarły umowę na świadczenie powszechnych i niepowszechnych usług pocztowych tj. za nadane i zwrócone przesyłki pocztowe w niej wymienione. Umowa ta została zmieniona aneksem z 21.09.2011r., aneksem z 15.02.2011r., aneksem z 26.04.2021r., aneksem z 02.01.2014r., aneksem z 14.03.2017r., aneksem z 27.02.2018r. oraz aneksem z 27.02.2019r., który wprowadzał tekst jednolity. Powód zaznaczył, że zgodnie z obowiązującą w momencie wystawienia faktur treścią umowy - Załącznik nr (...) zawierał warunki cenowe i zasady ustalania opłat za usługę (...) (usługa niepowszechna) wraz z deklaracją ilości nadawanych przesyłek miesięcznie przez pozwanego. Zasady korzystania w tej usłudze zostały także zawarte przede wszystkim w ww załączniku. Załącznik nr (...) zawierał warunki cenowe i zasady ustalania opłat za usługę (...) (usługa niepowszechna) wraz z deklaracją ilości nadawanych przesyłek miesięcznie przez

pozwanego, która warunkowała zastosowanie opłaty ryczałtowej (pkt 8 Załącznika (...)) . Zasady korzystania w tej usługi zostały także zawarte przede wszystkim w ww załączniku. Natomiast zasady świadczenia usług powszechnych zostały zawarte przede wszystkim w umowie oraz w załączniku nr II a usługi Poczta (...) w załączniku nr IV. Powód podkreślił, że zgodnie z umową pozwany zobowiązany był zapłacić powodowi za nadane przez niego i zwrócone do niego przesyłki oraz inne usługi kwotą równą sumie jednostkowych opłat ustalonych w wysokości wynikającej z cenników obowiązujących u powoda w dniu nadania przesyłek oraz warunków cenowych wskazanych w § 3 ust. 1 pkt 2) i stwierdzona na podstawie dokumentów nadawczych i oddawczych w okresie rozliczeniowym tj. dla każdego miesiąca kalendarzowego. Cenniki obowiązujące w dniu nadania przesyłek, dostępne są na stronie (...) lub w placówkach pocztowych a w przypadku, gdy warunki cenowe zostaną określone w załącznikach do umowy, nadawca zobowiązał się do uiszczania opłat zgodnie z tymi warunkami (§ 3 ust. 2). Nadto zmiana ww regulacji nie wymagała sporządzenia aneksu, pod warunkiem opublikowania ich na ww stronach internetowych powoda (§ 3 pkt 3 umowy). Zasady rozliczania i regulowania opłat zostały zawarte w § 2 i 3 umowy. Zmiana załączników także nie wymagała sporządzenia aneksu (§ 8). W § 4 strony wskazały swoje adresy do korespondencji oraz zobowiązały się do niezwłocznego, pisemnego powiadamiania przesyłką poleconą o zmianach adresów a korespondencję przesyłaną na adresy wskazane w § 4 ust. 2 każda ze stron zobowiązała się uznać za prawidłowo doręczoną. Pozwanemu, zgodnie z umową zostały wysyłane wezwania do zapłaty oraz faktury oraz korekty do faktur na adresy w niej wskazane, zatem uznać należy, że były one prawidłowo pozwanemu doręczone.

Jednocześnie powód wskazał, że usługi wykonywane na podstawie tej umowy, które zostały odzwierciedlone w wystawionych fakturach zostały wykonane przez powoda bez zastrzeżeń, ale wobec braku nadania wymaganych i zadeklarowanych przez pozwanego sztuk przesyłek powód postąpił zgodnie m.in. z pkt 13 załącznika (...) do umowy i wystawił korekty do faktur, a pozwany ich nie zapłacił. Ponadto powód wyjaśnił, że domaga się także kwot szczegółowo wskazanych w pozwie z tytułu równowartości rekompensaty kosztów odzyskania należności. Ponadto powód wyjaśnił, że w dniu 23.06.2021r. zakończyło się wszczęte przez pozwanego postępowanie zawiązanie do próby ugodowej ale do ugody nie doszło, w dniu 02.08.2021r. pozwany ponownie złożył wniosek o umorzenie istniejącego zadłużenia. Powód pismem z dnia 18.08.2021r. odebrany przez pozwanego w dniu 23.08.2021r. ponownie nie wyraził na to zgody i wezwał kolejny raz pozwanego do spłaty istniejącego zadłużenia, wynikającego z niedotrzymania warunków umowy przez pozwanego, tym bardziej, że żadna okoliczność wskazywana przez pozwanego nie mogła mieć wpływu na jego zobowiązania umowne. W ocenie powoda zgodnie z zasadami obliczania cen i warunków zastosowania opłat ryczałtowych, które obowiązywały w okresie 01.03.2019r. do 28.02.2020r., a więc przed okresem pandemii, na którą pozwany także się powołuje, faktury wystawione i uwzględniające opłaty ryczałtowe za nadane ilości przesyłek zostały przez pozwanego opłacone, natomiast ostatecznie pozwany nie nadał wymaganych do ich zastosowania ilości przesyłek a co za tym idzie konieczne było skorygowanie faktur i zastosowanie opłaty zgodnie m.in. z pkt 13 Załącznika (...). Nadto powód podkreślił, że zgodnie z pkt. 12 załącznika (...) pozwany mógł zmienić w trakcie obowiązywania umowy wolumen nadań lub zmienić strukturę objętościową przesyłek w stosunku do informacji podanej w deklaracji, stanowiących podstawę wyliczenia opłat ryczałtowych. Taki wniosek pozwanego wiązałby się z ustaleniem nowych warunków cenowych uwzględniających te zmiany ilości czy objętości. Pozwany w trakcie trwania umowy z wnioskiem takim do powoda nie wystąpił.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 września 2021r. w sprawie o sygn. akt VIII GNc 289/21 Sąd Okręgowy w Bydgoszczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu oraz rozstrzygnął o kosztach procesu.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany wskazał, że faktury korygujące zostały sporządzone przez powoda dopiero w sierpniu 2020 roku, w dodatku wszystkie z nich w ciągu jednego miesiąca w odniesieniu do faktur VAT z poprzedniego roku (2019r.). Co za tym idzie, powód usiłował obciążyć pozwanego należnościami wynikającymi z niedochowania przez pozwanego warunków wysłania odpowiedniej ilości paczek uprawniającej do naliczenia upustu niezgodnie z umową. Pozwany wyjaśnił także, że w punktach 1.5 oraz 1.7 załącznika numer 2 do umowy nr (...) z dnia 20.10.2010r. przedłożonej przez powoda, strony uzgodniły, że okresem rozliczeniowym upustu jest okres jednego miesiąca kalendarzowego.

Co więcej, upust ten jest „ustalany i odliczany po zakończeniu okresu rozliczeniowego, nie później niż w ciągu następnego miesiąca kalendarzowego”. Zatem obliczenie ilości wysyłanych przez pozwanego paczek i rozliczenie upustu z uwzględnieniem tej ilości powinno nastąpić najpóźniej w ciągu następnego miesiąca kalendarzowego po miesiącu stanowiącym dany okres rozliczeniowy. Zdaniem pozwanego skoro zatem okresem rozliczeniowym był miesiąc, to po upływie tego okresu, najdalej w kolejnym miesiącu, pozwany mógł oczekiwać od kontrahenta jakim jest Poczta Polska S.A. bieżącej weryfikacji realizacji zasad przyznawania upustów. Brak działania sprzedawcy w tym zakresie, w ocenie pozwanego, pozbawiał go roszczenia o zwrot udzielonego wcześniej upustu. Pozwany wskazał, że powód nie sprecyzował w przedłożonej przez niego dokumentacji podstawy kwot, które uległy zmianie przyjmując, że skoro na fakturze korekcie wskazano stosowną kwotę za daną usługę należną po usunięciu upustu to jest to wystarczające do przyjęcia zasadności twierdzeń powoda w tym zakresie. Pozwany kwestionuje zarówno zasadność dokonania korekt o czym była mowa wyżej, jak również wysokość tych korekt bowiem ich zasadność w zakresie konkretnych kwot nie została udowodniona. W ocenie pozwanego również roszczenie o odsetki opisane w pozwie nie jest uzasadnione. Nienależna zatem jest również jakakolwiek rekompensata za opóźnienie w zapłacie należności wynikających z faktur korygujących.

W odpowiedzi na sprzeciw, powód wskazał, że podtrzymuje on swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Ponadto powód podniósł, że wobec nie kwestionowania przez pozwanego ilości nadawanych przez niego i zwróconych mu przesyłek P. w serwisie (...) w całym okresie rozliczeniowym, które to ilości zostały także wskazane w opłaconych przez pozwanego fakturach z 2019r. a więc wobec braku zastrzeżeń co do wykonanych przez powoda w tym zakresie usług, prawidłowość wystawionych korekt do ww faktur i konieczność ich wystawienia z uwagi na ustalenia stron zawarte w Załączniku nr III B uznać należy za dowiedzione. Fakt otrzymania faktur korygujących w miesiącu sierpniu 2020r. a nie w terminie wskazanym w pkt 4 Załącznika nr III B., nie ma znaczenia dla zasadności ich wystawienia i dochodzenia roszczenia w niniejszym postępowaniu i nie zwalnia to pozwanego od ich zapłaty. Także przepisy ustawy o VAT nie wskazują jak szybko podatnik ma sporządzić fakturę korygującą a orzeczenia sądowe oraz wydawane decyzje przez administrację skarbową jednoznacznie potwierdzają, że korekta faktury powinna być dokonana przed upływem 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin jej płatności i terminu tego powód jak najbardziej dotrzymał. Powód wyjaśnił, że pozwany miał pełną świadomość nie tylko co do ilości nadanych przesyłek w okresie rozliczeniowym, ale także tego, że w przypadku braku nadania odpowiednich i deklarowanych przez siebie ilości przesyłek, będą wystawione przez powoda, po okresie rozliczeniowym faktury korygujące. Podobną sytuację pozwany miał przecież w roku 2018r. i dotyczyła ona faktur z 2017r. (taki był okres rozliczeniowy) i wtedy pozwany bez zwłoki takie wystawione korekty do faktur powodowi uregulował. Powód wskazuje ponadto, że będąc przedsiębiorcą i jednocześnie operatorem wyznaczonym na podstawie ustawy Prawo pocztowe, świadczył na podstawie zawartej umowy usługi pocztowe, na rzecz pozwanego będącego przedsiębiorcą t.j. usługi związane z wykonywaną działalnością gospodarczą. Dlatego też domaganie się od pozwanego odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych jest w pełni uzasadnione. Podkreślić w tym miejscu należy- zdaniem powoda, że opóźnienie w zapłacie korekt faktur co do których zapłaty rekompensaty domaga się powód jest duże a pozwany nie spłacił zadłużenia dobrowolnie mimo wezwań do zapłaty, a przecież miał świadomość, tego, że skoro nadawał przesyłki w mniejszej niż deklarował ilości to tak jak w roku 2018r. otrzyma faktury korygujące, które powinien zapłacić, co tym bardziej uzasadnia w całym zakresie żądanie powoda. Zdaniem powoda, treść wniesionego sprzeciwu może wskazywać, że jego wniesienie zmierza wyłącznie do bezpodstawnego przewlekania toczącego się postępowania sądowego, w szczególności wobec niekwestionowania w sprzeciwie przedstawionych przez powoda dowodów, zawartej umowy i aneksów ją zmieniających, wystawionych faktur, ilości wskazywanych w fakturach sztuk nadawanych przesyłek, wezwań do zapłaty, stanowiska powoda, który już kilkakrotnie odmówił zawarcia z pozwanym ugody umarzającej pozwanemu części wierzytelności wynikających z wystawionych faktur korygujących, co także świadczy o podejmowaniu przez pozwanego wyłącznie rozmów, których wynikiem miałyby być obniżenie dochodzonych od niego na ich podstawie kwot a nie kwestionowanie zasadności wystawienia faktur korygujących, co dopiero zawiera sprzeciw i który to zarzut jest zupełnie nietrafiony.

W odpowiedzi na pismo powoda z dnia 9 listopada 2021r. pozwany wskazał, że bezspornym jest, że treść początkowo przytoczonych przez pozwanego załączników z 2010r. oraz 2012r. rzeczywiście na przestrzeni lat współpracy

pozwanego z powodem była wielokrotnie modyfikowana. Zdaniem pozwanego strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, co też zgodnie uczyniły, ustalając konkretny termin wystawienia przez powoda faktur korygujących na dzień 15.04.2020r. Natomiast faktem jest, że faktury korygujące zostały sporządzone przez powoda dopiero w sierpniu 2020 roku, w dodatku wszystkie z nich w ciągu jednego miesiąca w odniesieniu do faktur VAT z poprzedniego roku (2019). Pozwany wskazał, że po dokonaniu modyfikacji stosunku prawnego między stronami, termin na sporządzenie faktur korygujących został wyznaczony na konkretną datę, tj. do 15.04.2020r. Twierdzenie powoda, jakoby po podsumowaniu okresu rozliczeniowego, tj. okresu od 01.03.2019r. do 28.02.2020r., zostało wykazane, że pozwany nie nadał deklarowanej przez siebie ilości przesyłek i dlatego powód, dopiero po zamknięciu całego okresu rozliczeniowego, mógł wystawić faktury korygujące, stoi zatem w sprzeczności z postanowieniami umownymi zawartymi w Załączniku nr III B do Umowy nr (...). Powód jasno zobowiązał się w nim do wystawienia ewentualnych faktur korygujących do dnia 15.04.2020r. Ponadto, w ocenie pozwanego, miał do tego wszelkie możliwości, bowiem zamknięcie okresu rozliczeniowego nastąpiło w dniu 28.02.2020r. i pozwalało przez dwa miesiące podjąć decyzję w tym zakresie, zgodnie z postanowieniami umowy. Powód jednak nie dochował terminu, co więcej sporządził korekty cztery miesiące po ustalonym z powodem terminie. Jeżeli chodzi o zarzut powoda w kwestii braku uregulowania okresu na sporządzenie faktury korygującej w ustawie o VAT to zdaniem pozwanego powyższa okoliczność nie wyklucza zobowiązań wynikających z umowy. Powód sam zobowiązał się do dotrzymania określonego terminu zawierając z pozwanym umowę. Jest zatem w równym stopniu obowiązany do przestrzegania jej postanowień, w tym tych, które zobowiązują go do dotrzymania określonego warunku lub terminu. Zaś, zdaniem pozwanego, w kwestii wymagalności odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych pozwany pozostaje przy twierdzeniu, że w związku z nieistnieniem roszczeń powoda o zapłatę wynikających z faktur korygujących kwot, również roszczenie o odsetki opisane w pozwie nie jest uzasadnione. Nienależna zatem jest również jakakolwiek rekompensata za opóźnienie w zapłacie należności wynikających z faktur korygujących. Jednocześnie pozwany zaznaczył, że nie kwestionuje on bowiem treści zawartej z powodem umowy ani jej aneksów, wręcz przeciwnie - to na niej opiera swój sprzeciw. Upřednio prowadzone z powodem rozmowy i próby zawarcia ugody to nie przejaw ucieczki od zobowiązań, a jedynie chęci do dalszej współpracy i rozwiązania konfliktu w sposób polubowny.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód – Poczta Polska S.A. z siedzibą w W. w dniu 20 października 2010r. zawarł z pozwanym – J. G. umowę nr (...) o świadczenie powszechnych i niepowszechnych usług pocztowych, tj. za nadane i zwrócone przesyłki pocztowe w niej wymienione.

Zgodnie z przedmiotową umową strony uzgodniły zasady obliczania i regulowania opłat za realizowane usługi. Za nadanie i zwrócone przesyłki o których mowa w § 1 pkt. 1-3 nadawca zapłaci Poczcie kwotę równą sumie jednostkowych opłat ustalonych w wysokości wynikającej z cenników obowiązujących w Poczcie w dniu nadania, stwierdzoną na podstawie dokumentów nadawczych i oddawczych w okresie rozliczeniowym, który trwa od pierwszego do ostatniego dnia danego miesiąca kalendarzowego.

(okoliczności bezsporne, a ponadto: KRS powoda – k. 102 – 117 akt, wyciąg z CEiDG pozwanego – 99 akt, wydruk REGON – k. 100-100v akt, umowa z dnia 20 października 2010r. nr (...) o świadczenie powszechnych i niepowszechnych usług pocztowych wraz z załącznikami – k. 55 – 61 akt, zeznania świadka Z. T. – k. 183-184 akt, zeznania pozwanego – k. 184, płyta -nagranie k.186)

Przedmiotowa umowa była wielokrotnie aneksowana następującymi aneksami : aneksem z dnia 21 września 2011r., aneksem z dnia 15 lutego 2011r., aneksem z dnia 26 kwietnia 2021r., aneksem z dnia 2 stycznia 2014r., aneksem z dnia 14 marca 2017r., aneksem z dnia 27 lutego 2018r., aneksem z dnia 27 lutego 2019r.. Zaś ten właśnie ostatni aneks wprowadzał tekst jednolity.

(okoliczności bezsporne, a ponadto: aneks (...) – k. 65 – 66 akt, aneks (...) wraz z załącznikiem - k. 62- 64 v akt, aneks (...) wraz z załącznikiem – k. 67 – 69v akt, aneks (...) wraz z załącznikiem – k. 71- 76v akt, aneks nr (...) wraz z

załącznikiem – k. 77-80 v akt, aneks nr (...) wraz z załącznikami – k. 87-98v akt, aneks nr (...) wraz z załącznikami – k. 89– k. 97 akt)

Zgodnie z obowiązującą w momencie wystawienia faktur treścią umowy, tj. załącznikiem nr III A, Załącznik ten zawierał warunki cenowe i zasady ustalania opłat za usługę (...) wraz z deklaracją ilości nadawanych przesyłek miesięcznie przez pozwanego. Zaś, załącznik nr III B zawierał warunki cenowe i zasady ustalania opłat za usługę (...) wraz z deklaracją ilości nadawanych przesyłek miesięcznie przez pozwanego, która warunkowała zastosowanie opłaty ryczałtowej. Natomiast zasady świadczenia usług powszechnych zostały zawarte w umowie oraz w załączniku nr II a usługi Poczta (...) w załączniku nr IV.

(bezsporne, ponadto : aneks nr (...) wraz z załącznikami – k. 89– k. 97 akt, zeznania świadka Z. T. – k. 183-184 akt)

Warunki cenowe dla usługi (...) w serwisie (...) świadczonym w okresie od dnia 1 marca 2019r. do dnia 28 lutego 2020r. zostały zawarte w załączniku nr III B do zawartej umowy między stronami w dniu 20 października 2010r. nr (...), w brzmieniu wprowadzonym aneksem nr (...) wraz z załącznikami zawartym ww dniu 27 lutego 2019r.

Zgodnie z pkt 8 ppkt 3 załącznika nr III B warunkiem zastosowania opłaty ryczałtowej jest deklaracja nadawcy, że nada 48 000 sztuk przesyłek P. w serwisie (...) w okresie od dnia 1 marca 2019r. do dnia 28 lutego 2020r.

Zaś w myśl pkt 8 ppkt 4 opłata ryczałtowa była uzależniona od liczby nadanych przesyłek jak również od ich wymiarów/objętości na podstawie złożonej przez pozwanego deklaracji dla każdego miesiąca tj.

- dla przesyłek 40x25x15 i średniej masie 2 kg – 1000 szt.,

- dla przesyłek 25x20x10 i średniej masie 0,6 kg – 1000 szt.,

- dla przesyłek 20x20x5 i średniej masie 0,4 kg -2000 szt.

W oparciu o powyższe dane strony ustaliły opłatę od 48.000sztuk - opłata ryczałtowa dla (...) Standard do 30 kg została ustalona na 7,06 zł, a dla (...) Pobranie do 30 kg została ustalona na 8,14 zł (ppkt 5).

Natomiast zgodnie z pkt 13 załącznika nr III B w przypadku, gdy po dokonaniu ostatecznego podsumowania przesyłek P. (...) okaże się, że Nadawca nie nadał w okresie od dnia 1 marca 2019r. do dnia 28 lutego 2020r. określonej w pkt 8 ppkt 3 zadeklarowanej ilości przesyłek nadawcy zostanie naliczona opłata jednostkowa odpowiednio do nadanej ilości zgodnie z opłatą w pkt 13 lit. a –b tegoż załącznika, tj.:

- do 599 szt. Opłata ryczałtowa dla (...) Standard do 30 kg została ustalona na 16,97 zł, a dla (...) Pobranie została ustalona na 19,35 zł,

- od 600 szt. do 11.999 szt. Opłata ryczałtowa dla (...) Standard do 30 kg została ustalona na 10,28 zł, a dla (...) Pobranie została ustalona na 11,73 zł.,

- od 12.000 szt. do 35.999 szt. Opłata ryczałtowa dla (...) Standard do 30 kg została ustalona na 10,18 zł a dla (...) Pobranie została ustalona na 11,63 zł,

- od 36.000 szt. do 47.999 szt., Opłata ryczałtowa dla (...) Standard do 30 kg została ustalona na 7,13, a dla (...) Pobranie została ustalona na 8,22 zł.

Natomiast opłata za zwrot przesyłek P. w serwisie (...) została ustalona przy wyczerpaniu deklaracji tj. przy nadaniu min. 48000 szt. Przesyłek w okresie rozliczeniowym w pkt. 8 ppkt.6., a więc 7,06 zł za każdą sztukę, zaś w przypadku nadań poniżej ilości deklarowanej w okresie rozliczeniowym w pkt. 13 lit. b. – 10,18 zł według ceny usługi wymienionej w pkt. 13 a odpowiedniej dla ostatecznej ilości nadanych przez pozwanego przesyłek.

(bezsporne ponadto :załącznik nr III B do aneksu nr (...) - k. 89– k. 97 akt, zeznania świadka Z. T. – k. 183-184 akt, zeznania pozwanego k. 185)

W myśl pkt 14 załącznika nr III B w przypadku, o którym mowa w punkcie 13 Nadawca zapłaci powodowi kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy należną kwotą opłat za przesyłki P. (...) według pkt 8 ppkt 5-6 oraz punktu 8 ppkt 14 o ppkt 15, w ciągu 14 dni od dnia wystawienia faktur korygujących VAT, przelewem na wskazany w fakturze korygującej VAT rachunek bankowy właściwej jednostki Poczty, przy czym faktury korygujące wystawione zostaną w terminie do 15 kwietnia 2020r.

(bezsporne, ponadto: aneks nr (...) wraz z załącznikami – k. 89– k. 97 akt)

Faktury korygujące zostały sporządzone przez powoda dopiero w sierpniu 2020r., a więc po terminie wskazanym u załączniku III B.

(okoliczności bezsporne)

Ostatecznie po podsumowaniu okresu rozliczeniowego od dnia 1 marca 2019r. do dnia 28 lutego 2020r. okazało się, że pozwany nie nadał deklarowanej przez siebie ilości przesyłek. W związku z tym, dopiero po zamknięciu całego okresu rozliczeniowego powód mógł wystawić faktury korygujące. Wobec tego, z uwagi na nadanie przez pozwanego w całym okresie rozliczeniowym przesyłek w ilości 25.618 sztuk faktury korygujące zmieniły ceny za usługę.

(bezsporne ponadto: zestawienie ilości przesyłek pozwanego – k. 159 akt, zeznania świadka Z. T., wyjaśnienia pozwanego – k. 184 – 184v akt)

Powód nie narzucał rozliczenia rocznego czy też miesięcznego, taki wybór należał do pozwanego. Pozwany miał możliwość zmiany założonej liczby przesyłek, nawet w ostatnim miesiącu mógł wysłać taką ilość przesyłek. Pozwany mógł w każdej chwili sprawdzić ilość nadań, ilość wysyłanych przesyłek poprzez faktury jak i przez program elektroniczny.

Pozwany jednak nie zwracał się do powoda o informację o ilości nadanych przesyłek Ponadto pozwany nie kontaktował się z powodem, aby zmniejszyć zadeklarowaną ilość.

(bezsporne, ponadto :zeznanie świadka Z. T. – k. 183-184 akt, wyjaśnienia pozwanego – k. 184 – 184v akt)

W związku z powyższym, powód wystawił korekty faktur, wystawił korekty do faktur, Vat nr:

(...) z dnia 19.08.2020r. na kwotę 12.164,10 zł. z terminem płatności 2020-09-02,

(...) z dnia 19.08.2020r. na kwotę 13.588,54 zł. z terminem płatności 2020-09-02,

(...) z dnia 19.08.2020r. na kwotę 11.978,34 zł. z terminem płatności 2020-09-02,

(...) z dnia 20.08.2020r. na kwotę 10.691,86 zł. z terminem płatności 2020-09-03,

(...) z dnia 20.08.2020r. na kwotę 7.808,41zł.z terminem

płatności 2020-09-03,

(...) z dnia 20.08.2020r. na kwotę 5.000,69 zł. z terminem płatności 2020-09-03

(...) z dnia 27.08.2020r. na kwotę 6.187,90 zł. z terminem płatności 2020-09-10

(...) z dnia 27.08.2020r. na kwotę 8.723,01zł. z terminem płatności 2020-09-10

(...) z dnia 27.08.2020r. na kwotę 7.379,09 zł. z terminem płatności 2020-09-10

(...) z dnia 27.08.2020r. na kwotę 10.076,63 zł. z terminem płatności 2020-09-10

(...) z dnia 27.08.2020r. na kwotę 4.888,82 zł. z terminem płatności 2020-09-10

(...) z dnia 31.08.2020r. na kwotę 112,69 zł. z terminem płatności 2020-09-14

(...) z dnia 04.09.2020r. na kwotę 3.433,61 zł. z terminem płatności 2020-09-18

Pozwany ich nie zapłacił, uiścił jedynie opłatę faktur podstawowych.

(bezsporne , ponadto: korekty faktur VAT – k. 15-53 akt, wyciąg bankowy – k. 54 akt, zeznania świadka Z. T. – k. 183-184 akt, wyjaśnienia pozwanego – k. 184 – 184v akt)

W dniu 23 czerwca 2021r. zakończyło się wszczęte przez pozwanego postępowanie o zawezwanie do próby ugodowej, ale do zawarcia ugody nie doszło. W dniu 2 sierpnia 2021 r. pozwany ponownie złożył wniosek o umorzenie istniejącego zadłużenia.

Powód pismem z dnia 18 sierpnia 2021r. ponownie nie wyraził na to zgody i wezwał pozwanego do spłaty zadłużenia. Jednakże pozwany pomimo wezwania go do uregulowania należności tego nie uczynił.

(dowód: pismo z dnia 18 sierpnia 2021r. – k. 8 – 9 akt, wniosek w sprawie umorzenia zadłużenia – k. 10 akt, wezwanie do zapłaty z dnia 27 listopada 2020r. – k. 11 – 12 akt, wezwanie do zapłaty z dnia 27 listopada 2020r. – k. 13-14 akt, zarządzenie z dnia 23 czerwca 2021r. w sprawie XV GCo 135/21 wydane przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie – k. 98 akt)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zasadniczo nie było sporu pomiędzy stronami co do zawarcia umowy, ustalonych warunków, braku osiągnięcia zadeklarowanej ilości przesyłek, naliczenia dalszych należności przez pozwanego w ramach korekty i braku uregulowania tej należności przez pozwanego. Podstawą ustaleń w zakresie stanu faktycznego były także - dowody z dokumentów przedstawionych przez strony, które nie budziły wątpliwości Sądu, co do swej autentyczności, a ponadto zeznania świadka Z. T. oraz wyjaśnienia strony pozwanej – J. G..

Sąd Okręgowy dał wiarę w całości zeznaniom świadka - Z. T. na okoliczności związane z zasadami współpracy z pozwanym, ilości nadawanych w spornym okresie przesyłek przez pozwanego, rozliczeń oraz zasad wystawiania faktur korygujących, zasad wykonywania usług na rzecz pozwanego i uzgodnień stron w tym zakresie. Ponadto zeznania tego świadka w całości korespondowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd uznał za logiczne, spójne i rzeczowe wyjaśnienia złożone przez pozwanego, w zakresie w jakim zeznał on, że nie zwracał się o informację na temat ilości nadanych przez niego przesyłek. Sąd dał wiarę także wyjaśnieniom pozwanego w zakresie twierdzenia, że nie kontaktował się on z powodem, aby zmniejszyć deklarowaną ilość nadanych przesyłek. Co istotne sam pozwany przyznał, że nie przeczytał o tej możliwości w umowie łączącej strony.

Jednocześnie podkreślić należy, że przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy miał na uwadze treść art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie, z którym Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Przy czym Sąd nie tracił z pola widzenia stanowisk stron wyrażonych w toku sprawy.

Przechodząc do merytorycznego rozważenia niniejszej sprawy w pierwszej kolejności wskazać trzeba, że w istocie rzeczy stan faktyczny był między stronami bezsporny. Podkreślić trzeba, że żadna ze stron nie kwestionowała zawarcia umowy, aneksów do niej. Co więcej, pozwany nie kwestionował tego, że nie zrealizował on określonej ilości

przesyłek, nie kwestionował również stawek opłaty ryczałtowej, ani tego, że nie kontaktował się z powodem, aby zmniejszyć zadeklarowaną ilość nadawanych przesyłek. Zaś powód nie negował okoliczności, iż faktury korygujące zostały sporządzone dopiero w sierpniu 2020r., a więc po terminie wskazanym u załączniku III B.

Zatem, dokonując szczegółowej analizy zarówno stanowiska powoda jak i pozwanego, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że głównym i jedynym spornym zagadnieniem była ocena prawna zapisu pkt 14 załącznika nr III B (zob. k. 95 v akt) do umowy z dnia 20 października 2010r. nr (...) o świadczenie powszechnych i niepowszechnych usług pocztowych. Otóż, pozwany w toku postępowania podniósł, że skoro powód nie dochował wskazanego tam terminu sporządzenia faktur korygujących, to prowadzi to do wygaśnięcia roszczenia powoda. Zdaniem Sądu Okręgowego nie można zgodzić się z przedstawioną powyżej argumentacją pozwanego, stanowisko to nie jest zasadne. Stanowisko pozwanego w tym zakresie stanowi wyłącznie subiektywną ocenę pozwanego co do wykładni spornego zapisu umownego, która nie jest słuszna.

Prima facie, zgodnie z art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą - co do zasady - ułożyć stosunek prawny według swojego uznania. Swoboda stron przy zawieraniu umów nie jest jednak nieograniczona, gdyż jej granice stanowią właściwość (natura) stosunku prawnego, ustawa oraz zasady współżycia społecznego. Oznacza to, że strony są zobligowane do przestrzegania zasadniczych elementów stosunku zobowiązaniowego, czyli jego części składowych, które decydują o istocie tworzonego węzła prawnego (vide m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2021r., II USK 29/21, LEX nr 3107879).

Jednakże nie można utracić z pola widzenia, iż wykładnia umów w pierwszym rzędzie powinna uwzględniać rzeczywistą wolę stron zawierających umowę i taki sens wyraża art. 65 § 2 k.c. Wymaga to zbadania nie tylko konkretnego postanowienia umowy, ale analizy jej całości; innymi słowy wskazane jest przyjmowanie takiego sensu oświadczenia woli, które uwzględnia logikę całego tekstu (kontekst umowny). Poza tym, mogą mieć znaczenie dla stwierdzenia zgodnej woli stron, ich wcześniejsze i późniejsze oświadczenia oraz zachowania, czyli tzw. kontekst sytuacyjny (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 5 lutego 2021r., I ACa 472/20, LEX nr 3187435).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy podkreślić w pierwszym rzędzie trzeba zauważyć, że zgodnie z treścią punktu 14 załącznika nr III B (zob. k. 95 v akt) do umowy z dnia 20 października 2010r. nr (...), w przypadku, o którym mowa w punkcie 13 Nadawca zapłaci powodowi kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy należną kwotą opłat za przesyłki P. (...) według pkt 8 ppkt 5-6 oraz punktu 8 ppkt 14 o ppkt 15, w ciągu 14 dni od dnia wystawienia faktur korygujących VAT, przelewem na wskazany w fakturze korygującej VAT rachunek bankowy właściwej jednostki Poczty, przy czym faktury korygujące wystawione zostaną w terminie do 15 kwietnia 2020r.

Sąd Okręgowy analizując powyższy przepis umowny przez pryzmat całego zebranego w sprawie materiału dowodowego doszedł do przekonania, że wprawdzie nie ulega wątpliwości, że faktury korygujące zostały wystawione dopiero w sierpniu 2020r., a więc po terminie wskazanym wyraźnie w punkcie 14 załącznika III B. Natomiast, okoliczność ta - wbrew twierdzeniom pozwanego - nie świadczy automatycznie o tym, że pozwany nie ma obowiązku zapłaty należności względem powoda. W ocenie Sądu Okręgowego omawianego powyżej przepisu punktu 14, nie można badać w oderwaniu od pozostałych zapisów umownych, a w szczególności pkt 8 ppkt 3 załącznika nr III B, który jasno stanowi, iż warunkiem zastosowania określonej opłaty ryczałtowej jest deklaracja nadawcy, że nada on 48 000 sztuk przesyłek P. w serwisie (...) w okresie od dnia 1 marca 2019r. do dnia 28 lutego 2020r. W konsekwencji powyższego, dokonując kompleksowo właśnie tych dwóch zapisów umownych należy podkreślić, że jeżeli nie został spełniony warunek tj. nadania przez pozwanego 48 000 sztuk przesyłek w okresie od dnia 1 marca 2019r. do dnia 28 lutego 2020r., to wówczas właśnie po wskazanym okresie - czyli po 28.02.2020r., powstaje zobowiązanie -zadłużenie, które pozwany musi dokonać spłaty. Po tej dacie powstało roszczenie powoda o zapłatę wskazanej wyżej różnicy. Pozwany mógł ustalić wysokość tego zobowiązania. Zakreślony termin na wystawienie faktur korygujących, w szczególności wobec braku dalszych zapisów w tym zakresie, nie powodował wygaśnięcia powstałego zobowiązania pozwanego. Strony nie umówiły się, że po tej dacie nie jest możliwe wystawienie faktur czy też, że brak wystawienia faktur do tej daty powoduje wygaśnięcie roszczenia. Nie ma takich zapisów, wyciąganie takiego wniosku stanowiłoby niedopuszczalną nadinterpretację

zawartej umowy przez strony. Termin ten ma natomiast znaczenie dla wymagalności i przedawnienia roszczenia (biegu terminu). Po tej dacie powód mógł naliczyć korektę i dochodzić roszczenia. Późniejsze wystawienie faktur powodowało zaś odpowiednie przesunięcie terminu płatności – został on określony na 14 dni od wystawienia faktur korygujących. Taki tok myślenia, zdaniem Sądu pozwala na przyjęcie, iż podniesiony zarzut pozwanego odnośnie nieterminowości wystawienia faktur korygujących, ma jedynie wpływ na kwestię wymagalności roszczenia oraz terminu przedawnienia. Zakreślony termin wystawienia miał natomiast niewątpliwie pewien charakter porządkujący, w takim terminie można było spodziewać się wystawienia faktur, ale roszczenie już powstało i jego wysokość po dniu 28 lutego 2020 r. była znana, bez żadnych problemów sam pozwany mógł ją ustalić samodzielnie bądź zwracając się do powoda. Również przed tą datą, wiedząc, że nie nada deklarowanej liczby przesyłek winien przygotować się do dokonania dodatkowej zapłaty tytułem należności za świadczone usługi przez powoda. Jak wskazał też powód również regulacje podatkowe, dotyczące podatku VAT i faktur korygujących nie powodowały obowiązku wystawienia faktur do wskazanej daty. Swoim zachowaniem powód- wystawiając faktury korygujące później- doprowadził natomiast do przesunięcia terminu płatności świadczenia przez pozwanego.

Należy zaakcentować, że nie budzi wątpliwości, że ostatecznie po podsumowaniu okresu rozliczeniowego od dnia 1 marca 2019r. do dnia 28 lutego 2020r. okazało się, że pozwany nie nadał deklarowanej przez siebie ilości przesyłek. Co jest również istotne, sam pozwany nie kwestionował tej okoliczności (zob. zestawienie ilości przesyłek pozwanego – k. 159 akt, wyjaśnienia pozwanego – k. 184 – 184v akt). W związku z tym, należało przyznać rację powodowi, że z uwagi na nadanie przez pozwanego w całym okresie rozliczeniowym przesyłek w ilości 25.618 sztuk, faktury korygujące zmieniły ceny za usługę – a co za tym idzie, dopiero po zamknięciu całego okresu rozliczeniowego mógł on wystawić faktury korygujące.

Godzi się także zauważyć, że jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z zeznań świadka Z. T. (zob. k. 183-184 akt) powód nie narzucał rozliczenia rocznego czy też miesięcznego, taki wybór należał do pozwanego. Co więcej, pozwany miał możliwość zmiany założonej liczby przesyłek, nawet w ostatnim miesiącu mógł wysłać taką ilość przesyłek. Pozwany mógł w każdej chwili sprawdzić ilość nadań, ilość wysyłanych przesyłek poprzez faktury jak i przez program elektroniczny. Jednakże mając takie możliwości, pozwany z nich nie skorzystał, co też sam przyznał w swoich wyjaśnieniach (zob. wyjaśnienia pozwanego – k. 184 – 184v akt). Nadto pozwany wskazał także, iż nie kontaktował się z powodem, aby zmniejszyć zadeklarowaną ilość nadawanych przesyłek.

W świetle przytoczonych okoliczności, w ocenie Sądu Okręgowego - oraz tego, że w istocie, rzeczy pozwany nie zakwestionował w żaden sposób wysokości naliczeń wskazanych na fakturach korygujących - sam fakt otrzymania tychże faktur po terminie wskazanym w omawianym przepisie nie ma znaczenia dla zasadności ich wystawienia, dochodzenia roszczenia przez powoda i z całą pewnością nie zwalnia pozwanego z obowiązku ich zapłaty.

W tym stanie rzeczy powód wykonał zlecone mu usługi a pozwany nie uregulował umówionego wynagrodzenia, powództwo zasługiwało na uwzględnienie (art. 750 kc , przy czym o odsetkach orzeczono na podstawie art. 4 pkt 1 , 1a i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (punkt I formuły sentencji wyroku). W ramach dochodzonej kwoty uwzględnieniu podlegały także należności z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w wysokości 40 euro w związku z przekroczeniem terminu płatności. Nie budziło przy tym wątpliwości, że przewidziana w 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych rekompensata stanowi rodzaj zryczałtowanego odszkodowania należnego wierzycielowi bez konieczności wzywania do jego zapłaty, a także bez względu na wysokość rzeczywiście poniesionej przez wierzyciela szkody. W zakresie odsetek (co nie było przez pozwanego kwestionowane)- przesłanki nabycia roszczeń o odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych zostały uregulowane w art. 7 cytowanej wyżej ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - wierzycielowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych (lub wyższe odsetki uzgodnione przez strony) po ziszczeniu się dwóch przesłanek: 1) spełnieniu swojego świadczenia przez wierzyciela; 2) braku otrzymania przez wierzyciela zapłaty w terminie określonym w umowie. Przesłanką roszczenia o odsetki jest zwykle (proste) opóźnienie w zapłacie, a nie tylko opóźnienie zawinione przez dłużnika (zwłoka), odsetki te należne są „za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty”, pierwszym dniem

okresu naliczania omawianych odsetek będzie pierwszy dzień po upływie terminu zapłaty. Ponadto wskazane odsetki (za opóźnienie w transakcjach handlowych- zarówno w wysokości ustawowej, jak i umownej) powstają ex lege z chwilą spełnienia się przesłanek przewidzianych w art. 7 ust. 1 lub 3 cyt. ustawy, nawet w razie bierności wierzyciela (ustawodawca wskazał, że omawiane odsetki przysługują wierzycielowi „bez wezwania” i nie może wobec tego być wątpliwości w tym zakresie). Innymi słowy rekompensata za koszty odzyskiwania należności przysługuje wierzycielowi bez konieczności wzywania dłużnika do jej zapłaty, co oznacza, że art. 455 kc nie znajduje tutaj zastosowania. W tym stanie zasądzono także odsetki od kwot dochodzonych tytułem rekompensat.

Mając wszystkie okoliczności i rozważania na względzie Sąd Okręgowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, o czym orzeczono w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. – zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. Na koszty powoda, który w całości

wygrał proces złożyły się: opłata od pozwu – 5274 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika obliczone na podstawie §2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – 5400 zł (Dz.U.2018.265 t.j.). Razem więc koszty powoda to kwota 10.691 zł i taką też kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II wyroku).